

[Finansministeren.]

rejser i dette punkt. Allerede i 1960 fik den socialdemokratiske ledede regering gennemført regler om særlig indkomstskat af fortjenester ved afståelse af fast ejendom. Denne lovgivning er siden ændret adskillige gange, også under et socialdemokratiske styre, bl. a. er almindelige parcelhuse nu fritaget for særlig indkomstskat.

Jeg ved ikke, om det er denne parcelhusfritagelse, man nu vil til livs, når man taler om skærpet beskatning af fortjenester ved salg af fast ejendom og ved handel med ejerlejligheder. For mit vedkommende kan jeg kun sige, at jeg er af den opfattelse, at parcelhusfritagelsen kan man ikke røre ved; derimod kan der måske være grund til, som jeg sagde det i går, at se på beskatningen af fortjenester ved, at ejendomme udstykkedes i ejerlejligheder. I øvrigt ville det være rart at få lidt mere at vide om, hvorledes den socialdemokratiske folketingsgruppe rent konkret har tænkt sig at skærpe beskatningen af salgsfortjenester på fast ejendom og jord. Vi har jo lige i enighed gennemført en frigørelsesafgift, der rammer fortjenester på jord, der skal bebygges, og det ville da være hensigtsmæssigt at vente lidt, synes jeg, med at ændre denne beskatning, indtil vi har set, hvordan den virker i praksis.

Det er de skattespørgsmål, som er rejst i 12 punkts programmet; i øvrigt kan jeg henholde mig til, hvad statsministeren og økonomiministeren har sagt om dette program.

Det forekommer mig for resten, at det minder mig lidt om den situation, Kraka stod i, da hun skulle modtages af Ragnar Lodbrog. Hun måtte ikke have noget på, men skulle alligevel være påklædt. Vi ved, at hun fandt på at iklæde sig et net, som ganske vist var gennemsigtigt. Se, jeg synes, at socialdemokratiet har ligesom været i den situation, at nu måtte man have en politik, men det måtte endelig ikke være en politik, som kunne forpligte, så regeringen konkret kunne sige: så, nu tager vi dem på ordet; for socialdemokratiets politikere ved jo godt, at det værste, man kan tage en politiker på, det er ordet. Det ville man altså gardere sig imod, og derfor har man lavet dette vage 12 punkts program, som i virkeligheden ikke indeholder ret meget nyt. Som hr. Haunstrup Clemmensen sagde det med et citat fra, jeg tror det er professor Vilhelm Ander-

sen: der er meget nyt, og der er meget godt i det; men det nye er ikke godt, og det gode er ikke nyt.

Derfor kan vi være enige med Politiken, som jeg for mit vedkommende ellers ikke til hverdag er enig med, i, at der stadig ikke eksisterer et realistisk alternativ til regeringens politik. Debatten i dag har ikke gjort det alternativ, der blev forelagt pressen i går, mere realistisk.

Hr. Poul Dams bemærkninger kan jo nok give anledning til mange overvejelser for alle os, der er i denne sal, og jeg forstod hans tale sådan, at den ikke var vendt mod den ene eller den anden part, selv om den nok var lidt sarkastisk over for en del af denne sal; det var vel ikke særlig regeringen og regeringspartierne, der skulle føle sig truffet, men det vil jeg slet ikke komme ind på, for det ville ikke være i talens ånd. Talens ånd var, at nu skal vi se at være gode og skikkelige mennesker herinde, og vi skal samle de gode viljer omkring en fornuftig lovgivning til gavn for landet. Og denne ånd kan jeg helt tilslutte mig. Om den så var udtryk for, at hr. Poul Dam selv for sit vedkommende ligesom andre, der er blevet ældre, vil gå i kloster i fremtiden, eller om vi stadig kan nyde hans behagelige læresætninger herinde og hans velmente ord til os, det ved jeg ikke. Men jeg håber, det er det sidste, der er tilfældet, for nu skulle det gerne være således, at på det tidspunkt, hvor han løfter pegefingern over for dette ting, kan vi glæde os over hans råd og hans vejledning også i fremtiden, og at han ikke forlader tinget med disse ord.

Det var dog ikke således, at man fik et helt klart indtryk af, hvad SF's politik var. Hr. Poul Dam henviste til de forslag, SF havde fremsat, men ellers var der vel ikke meget i det andet end denne tankevækkende moralske foreholden tinget disse læresætninger. Selv sad jeg og tænkte lidt på Peer Gynt, som jo en dag sad med et løg i hånden og skulle prøve på at finde kernen og sagde:

„Det var en ustyrtelig mængde lag!

kommer ikke kernen snart for en dag?

Nej — Gud om den gør!

Til det inderste indre

er altsammen lag — bare mindre og mindre.“

Ja, man kunne også have tænkt på det